

...“Када ово штиво буде објављено, пред собом ћемо имати стварно незаобилазну књигу за све оне који желе да трезвено, поштено, истинољубиво и умно расветле југословенску и босанско-херцеговачку трагедију....

... Да пођем од наслова 'Немогућа држава', који мада примењен на Босну и Херцеговину по мом мишљењу представља својеврстан допринос појмовнику који се у нашој и страниј литератури употребљава за тај и сличне случајеве. Обично се за њих вели да су неуспеле или промашене државе, а Кецмановић иде даље тврдећи и доказујући да је реч о државној замисли и пракси која од самог почетка (пролеће 1992.) није имала никакве шансе.

... За разлику од већине писаца, домаћих и страних, па и Суда за бившу Југославију у Хагу, који се ограничавају на кривицу за ратне злочине, Кецмановић продире до најдубљег корена испитујући и оцењујући првобитну и прводелатну кривицу за изазивање рата, за злочине против мира. Тиме свима заинтересованим за ту тематику и проблематику, а још више онима који су њоме и лично трагично погођени, намеће одлучујуће питање: ко све и зашто не жели да и та врста виновника буде идентификована, раскринкана и кажњена?...

... Кецмановић се не либи да одбаци врло проширену пропагандну предрасуду према којој чињеница да је муслиманска страна највише страдала у рату 1992-1995, сама по себи доказује да је она и најмање крива. Гоме ваља додати и Кецмановићево колико духовито толико и индикативно 'чуђење' зашто муслиманско-бошњачка елита и дан-данас 'мазохистички' чини све што може да Србе и њихов Ентитет (РС) задржи у саставу БиХ, док их истовремено жигоше и напада као колективно криве, злочиначке и геноцидне ... Није ли то мирнодопски наставак муслиманско бошњачке ратне политике 'етничког талаштва' (супротног 'етничком чишћењу') коју је Кецмановић иначе оригинално уочио и именовао?

... Посебну вредност овог рукописа чини психолошка, социолошка и политиколошка анализа микро нивоа ... Ја досада нисам наишао на уверљивију дескрипцију и анализу трансформисања, чак појединачног, доброг дела 'јединствене' комунистичке номенклатуре, титоистичке и посттитоистичке, у номенклатуре три међусобно сукобљена и зарађена национална и националистичка покрета....”

Из рецензије проф. др Светозара Стојановића